

10. nedjelja kroz godinu B

*U Gospodina ja se uzdam,
duša se moja u njegovu uzda riječ. (Ps 130,5)*

Prvo čitanje

Postanak 3,9-15

Pošto je Adam jeo s drveta, zovne ga Gospodin, Bog: "Gdje si?" reče mu. On odgovori: "Čuo sam tvoj glas u vrtu; pobjah se jer sam gol pa se sakrih." Nato mu reče: "Tko ti otkri da si gol? Da nisi jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti?" Čovjek odgovori: "Žena koju si mi dao – ona mi je dala sa stabla, pa sam jeo." Gospodin, Bog, reče ženi: "Što si to učinila?" "Zmija me prevarila pa sam jela", odgovori žena. Nato Gospodin, Bog, reče zmiji: "Kad si to učinila, prokleta bila među svim životinjama i svom zvjeradi poljskom! Na truhu svome puzat ćeš i prašinu jesti sveg života svog! Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvog i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu."

Drugo čitanje

2. Korinćanima 4,13 – 5,1

Braćo i sestre! Budući da imamo isti duh vjere, kao što je pisano: Uzvjerovah, zato besjedim, i mi vjerujemo pa zato i besjedimo. Ta znamo: onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas će s Isusom uskrisiti i zajedno s vama uza se postaviti. A sve je to za vas: da milost – umnožena – zahvaljivanjem mnogih izobiluje Bogu na slavu. Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja. Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave, jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo – vječno. Znamo doista: ako se razruši naš zemaljski dom, šator, imamo zdanje od Boga, dom nerukotvoren, vječan na nebesima.

Evandjelje

Marko 3,20-35

U ono vrijeme: Dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: "Izvan sebe je!"

I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema govorahu: "Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle."

A on ih dozva pa im u prispodobama govoraše: "Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati. Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokušstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti."

"Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja dovijeka; krivac je grijeha vječnoga." Jer govorahu: "Duha nečistoga ima."

I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: "Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!" On im odgovori: "Tko je majka moja i braća moja?"

I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: "Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka."

Za razmišljanje

Nemoguće je previdjeti da Isus dolazi k ljudima. On i njegovi pratioci ne stignu od velike navale niti jesti. No, što više ljudi svih narodnih slojeva koji osjećaju snagu koja dolazi od njega dolazi k Isusu, to više izlaže se ljutnji "dobrih" građana, kojima se pribrojava i njegova obitelj.

Da bi se moglo razumijeti držanje i brige njegove obitelji, potrebno je zamisliti se u njihovu situaciju: 30 godina dijelio je Isus s njima svakodnevicu i u ničemu se nije razlikovao od ostalih sugrađana. Tada taj čovjek neočekivano napušta svoje selo, prolazi zemljom, postavlja dotad nečuvvene zahtjeve, dovodi u pitanje zakon, tradiciju i njihove zastupnike. I sve to čini bez službenog školovanja u rabinskoj školi i bez straha od sukoba kad se radi o istini i pravdi. Mora da je poludio – ta nijedan normalan čovjek ne riskira samo tako glavu. Tako dolaze njegova majka i rođaci s namjerom da ga odvedu kući, prije nego sramota postane još veća. Rođaci su potpuno sigurni u ispravnost svojega stava i uopće ne pokušavaju razumjeti Isusa. Simbolički to dolazi do izražaja kad ostaju stajati pred kućom i tako ostaju na neki način van događanja. A Isus se prihvaća upravo te situacije: blizu (tj. njegovi rođaci) su upravo oni, koji su dovoljno ljudi da pođu za Isusom. Da bi se pošlo za Isusom, često je potrebno rastati se od čisto ljudskog razmišljanja. Time se čovjek izlaže nepovjerenju ostalih "mudrih" ljudi. Tako se i Isus mora izložiti predbacivanju, da njegovo djelovanje nisu čista posla i da je opsjednut đavlom. No Isus dobro uzvraća: ako zlo po njemu biva nadvladano, onda mora njegova moć biti jača od moći Zloga. Stoga se kod njega ne može raditi o sili zlog demona, nego o sili Duha Svetoga.

Božjom snagom Isus nadvladava zlo koje ga susreće u različitim oblicima: kao demon nijemosti, gluhoće, laži i mržnje. I mi činimo dobro kad se protivimo demonima našega vremena. Kao Isusova braća i sestre znademo da je Božji Duh i u nama jači i da će nadvladati zlo.